

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci Šimona Suka

„Yu Guangzhongovo rané básnické dílo“

Diplomová práce představuje rané básnické dílo významného taiwanského vzdělance Yu Guangzhonga (1928-2017). Autor práce se zaměřuje na Yu Guangzhongovu básnickou tvorbu z 50. let 20. století, která je obsažena celkem v pěti sbírkách. Takto zvolený segment básnickova díla umožňuje přehledně zmapovat důležité vývojové tendence Yu Guangzhongovy rané tvorby, mimo jiné přechod od pravidelné formy k volnému verši, tíhnutí k výrazové abstrakci či ustálenost a současně proměnlivost některých, pro básnickou tvorbu charakteristických témat a motivů. Dříve než předloží vlastní analýzu reprezentativního vzorku básní, autor práce podává celkovou charakteristiku pětice výše zmíněných sbírek. Součástí celkové charakteristiky je mimo jiné přehled poměrného zastoupení básní v odlišných formách (pravidelná, nepravidelná forma) či skladeb různého strofického členění a rozsahu.

Vlastní analýza se v první části zaměřuje na klíčové složky formální výstavby básní (slabičný rozsah verše, rýmové schéma, vztah větných a veršových celků, interpunkce, strofická výstavba), přičemž autor práce k těmto složkám přistupuje současně jako k prvkům významotvorným. Jako takové je zúročuje nejen při pozdějším tematickém a motivickém rozboru básní, ale jejich významotvorný potenciál zohledňuje již v diskusi zaměřené primárně na formu básní (významotvorná spolupráce slov navzájem propojených rýmem, významotvorný paralelismus veršů, významotvorný potenciál specifického případu telestichu a další).

Autor práce si zaslouží pochvalu za pečlivý a mimořádně vnímavý přístup k analýze a interpretaci jednotlivých básní. V této souvislosti lze vyzdvihnout např. poukazy na možné konotace zvukomalebnosti v Yu Guangzhongově poezii. Zároveň ovšem vyvstává otázka, zda rozpoznané konotace zvukomalebých slov nejsou v některých případech pouhým subjektivním vnímáním vyznění básně (viz např. interpretace výrazů e'ran (愕然), raozhe (繞著) = bzukot včely; shun (順), shi (時), che (扯) = dující vítr).

Druhou analytickou částí práce je tematická a motivická analýza. Zde se autor zaměřuje především na tematiku a motivy, které jsou pro Yu Guangzhongovo dílo zásadní (nostalgie a její proměny, hledání kulturní identity, dialog s čínskou tradicí). Je chvályhodné, že autor práce věnuje patřičnou pozornost též odkazům na díla a motivy tradiční čínské literatury (Qu Yuan, Song Yu...) a jejich významotvorným rolím, stejně tak jako odkazům na autory a díla světové poezie (Keats, Whitman...). Autor v této části práce rovněž identifikuje další nečínské, často nesourodé inspirační zdroje Yu Guangzhongovy poezie, jakými je starověké Řecko či surrealismus počátku dvacátého století.

Autor prokazuje velmi dobrou obeznámenost s relevantními koncepty a přístupy ke studiu poezie. Práce je napsána jasným a kultivovaným jazykem. Důležitou součástí práce jsou překlady dostatečně rozsáhlého vzorku Yu Guangzhongova raného básnického díla. Kvalitu vesměs zdařilých překladů místy snižuje tendence k posilování „básnickosti“ (neodůvodněná volba neobvyklých slov (svádivý tvůj obličej), zastaralých či výrazně knižních tvarů slov (jest) či silně příznakového slovosledu („po obou březích dráhy Mléčné“).

Jedná se o práci velmi kvalitní, podávající cenný přehled charakteristických rysů, tvůrčích postupů a vývojových tendencí Yu Guangzhongovy rané básnické tvorby. Navrhuji hodnocení „výborně“.